

Svar (21/ 12 98)

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg er enig med spørgeren i, at EF-forordninger ofte er komplicerede. Det gælder ikke mindst den såkaldte non-food ordning, som min besvarelse af spørgsmål nr. S 414 drejer sig om.

Baggrunden herfor er først og fremmest, at reglerne skal tage hensyn til de vidt forskellige forhold, der eksisterer i de 15 medlemslande. Reglerne er samtidig udformet med henblik på, at risikoen for svig minimeres. Det bør i den sammenhæng erindres, at der i forbindelse med den fælles landbrugspolitik opereres med ganske betydelige støttebeløb, og at Kommissionen ofte kritiseres for at gøre for lidt for at imødegå misbrug af fællesskabsmidler. Senest har Europa-Parlamentet således ikke villet godkende Kommissionens regnskabsaflæggelse for 1996.

I forbindelse med den danske administration af EF-forordninger udfoldes der ganske store bestræbelser på at forklare de berørte borgere og virksomheder det præcise indhold af ordningerne. Det sker i form af vejledninger, hvor Fællesskabsbestemmelserne og eventuelle danske gennemførelsesbestemmelser beskrives ganske nøje. EU-direktoratet har desuden lejlighedsvis arrangeret orienteringsmøder rundt om i landet for virksomheder, organisationer og andre interesserede når særligt komplicerede ordninger såsom non-food ordningen er blevet ændret. Endelig er der altid mulighed for at stille spørgsmål ved telefonisk henvendelse til den administrerende myndighed.

Jeg synes derfor borgere og virksomheder har gode muligheder for at blive informeret om de gældende Fællesskabsbestemmelser og administrationen af reglerne her i landet.

Med hensyn til sanktionerne skal den betydelige størrelse heraf ses i sammenhæng med bestræbelserne på at sikre en regelret anvendelse af de betydelige støttebeløb, der udbetales i forbindelse med den fælles landbrugspolitik. Dette er det overvejende hensyn bag de fælles sanktionsbestemmelser, som er grundlag for medlemsstaternes administration af ordningen.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål nr. S 414 samt min besvarelse af 2. juni 1998 af spørgsmål 21 fra Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Spm. nr. S 705

Til socialministeren (10/12 98) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for Københavns Kommunes tilsyn med herberget for hjemløse i Gothersgade samt reglerne for visitation, behandling og personale?«

Svar (22/ 12 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

På baggrund af oplysninger fra Københavns Kommune, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen kan redegøres som følger.

Det omhandlede bofællesskab for sindslidende hjemløse borgere drives af foreningen »Hjælp til selvhjælp«. Bofællesskabet har til huse i De forenede Menighedsplejers hus Caroline Amalies Stiftelse, Gothersgade 141, som foreningen har lejet sig ind i. Der er 24 pladser i bofællesskabet.

Målgruppen er sindslidende hjemløse med og uden misbrug, ofte posedamer og -mænd, som ikke ønsker eller kan bruge de almindelige botilbud eller kommunens særlige botilbud. Det indgår i idegrundlaget for bofællesskabet, at beboerne gensidigt yder hinanden hjælp og støtte. Ved indflytningen oprettes en huslejekontrakt, og beboerne betaler almindelig husleje.

Foruden ved huslejeindbetalinger finansieres bofællesskabet ved midler fra Socialministeriets storbypulje samt ved et årligt driftstilskud fra Københavns Kommune på 200.000 kr.

Der er ansat en lønnet fast medarbejder og herudover er tilknyttet 4 frivillige, ulønnede medarbejdere. Optagelse i bofællesskabet sker ved at den pågældende selv henvender sig, og den faste medarbejder vurderer herefter, om ansøgeren hører til målgruppen.

Med hensyn til det behandlingsmæssige kan det oplyses, at bofællesskabet ikke yder egentlig behandling, men alene støtte og omsorg. En del af beboerne har behandlingsmæssig kontakt til distriktspsykiatrien, der jævnligt kommer i bofællesskabet.

Bofællesskabet er som nævnt baseret på et privat initiativ, og Københavns Kommune har ikke nogen indflydelse på bofællesskabets drift. Kommunen har derfor heller ikke nogen egentlig juridisk offentligretlig tilsynsforpligtelse over for bofællesskabet. Imidlertid har Københavns Kommune stor sympati for projektet, og